

การอ่านและโรงเรียนนายเรือ



การอ่าน

การอ่านหมายถึงกระบวนการทางด้านภาษาและการสื่อสารซึ่งผู้อ่านได้สื่อสารกับความ  
ความคิดต่าง ๆ ของผู้เขียนที่เสนอผ่านสื่อประเภทสิ่งพิมพ์เป็นส่วนใหญ่ (Dechant 1982:  
35) หน้าที่ของผู้อ่านคือการค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่  
อ่านมากนักน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ลักษณะของเรื่องที่อ่าน  
ประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน และความสามารถทางด้านภาษา เป็นต้น (มานิต  
บุญประเสริฐ 2526: 9)

บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Tinker 1957: 19) ได้ให้คำจำกัดความ  
ของการอ่านว่า การอ่านคือการรับรู้ข้อความในสิ่งพิมพ์หรือในสิ่งที่เขียนขึ้น หรือการรับรู้  
เครื่องหมายสื่อสารซึ่งมีความหมายและสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านโดยอาศัยประสบการณ์ที่ผ่าน  
มาของผู้อ่าน สแตรง, แมคคัลลัฟ และ แทรกซ์เลอร์ (Strang, McCullough and  
Traxler 1967: 8) ได้อธิบายว่า การอ่านคือการเห็นคำอย่างแจ่มแจ้ง (clearly) ซึ่ง  
เป็นมากกว่าการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและการรู้จักความหมาย การอ่านต้องการให้  
ผู้อ่านคิด เกิดความรู้สึก และสร้างจินตนาการ

ดังนั้นการอ่านจึง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้าน การมองเห็นและ  
การตีความ ขณะที่อ่านผู้อ่านจะต้องเคลื่อนสายตาไปตามตัวอักษรจากซ้ายไปขวา จะหยุดรับรู้  
คำ ส่วนของคำ แล้วรวมเข้าเป็นความคิด และจะตีความสิ่งที่อ่านตามภูมิหลังของคน พร้อมกับ  
เชื่อมโยงกับประสบการณ์ในอดีต แล้วจึงแสดงออกมาในแง่ของความคิด การตัดสินใจ การ  
ประมุข และการสรุป การอ่านจึงเป็นการตอบสนองอย่างมีความหมายต่อสิ่งกระตุ้นซึ่งได้แก่  
สัญลักษณ์ตัวเขียน การตอบสนองนี้ต้องอาศัยการรับรู้ด้วย (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2527: 1:  
78)

### ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านที่ดีไม่เพียงแต่อ่านสะกดตัวถูกและรู้วิธีที่จะอ่านเท่านั้น หากยังต้องสามารถ วิเคราะห์ พินิจพิจารณาความหมายที่ได้จากการอ่านอย่างลึกซึ้งและแตกฉานในข้อคิดที่อ่าน เกิด ความคิดสร้างสรรค์และสามารถนำความคิดจากการอ่านนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิต ประจำวันของตนเองและผู้อื่นได้ด้วย การอ่านที่กล่าวมานี้เป็นลักษณะของการอ่านเป็น (สนิท คังทวิ 2526: 4) การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนไทยในปัจจุบันยิ่งกว่ายุคใด ๆ ที่ผ่านมา เพราะโลกปัจจุบันเปลี่ยนไปทั้งด้านวัตถุ วิทยาการ เทคโนโลยี และความคิด ฆลา มมนุษย์ในสังคมจึงต้องสนใจการอ่านเพื่อสามารถติดตามความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลง ต่าง ๆ ในสังคมและในโลก เพื่อจะได้เป็นผู้รอบรู้และสามารถปรับปรุงตนเองให้อยู่ในโลก ด้วยความสุข การอ่านทำให้เป็นผู้มีคุณค่าในสังคม มีประสบการณ์ชีวิต และช่วยยกฐานะของ สังคม สังคมใดมีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มากสังคมนั้นก็ย่อม เจริญพัฒนาไปได้อย่าง รวดเร็ว

สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา การอ่านหนังสือยังเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการอย่างใกล้ชิดอยู่เสมอ การอ่านในระดับนี้ไม่ ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ เท่านั้น แต่ยังมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะเน้นการอ่านเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาอีกด้วย นักศึกษาต้องมีการพิจารณาในการอ่านเพื่อพัฒนาความคิด เพิ่มพูนสติปัญญา และกล้าหาญพอที่จะ เผชิญกับความยุ่งยากและความสับสนของชีวิต (Shaw 1961: 349) นักศึกษาที่จะประสบความสำเร็จต้องมีคุณสมบัติ "การอ่านเป็น" เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ และสื่อการอ่านที่สะดวก และสำคัญที่สุดคือหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาและการวิจัยต่าง ๆ มักปรากฏว่า ปัญหาที่พบใน การศึกษาระดับอุดมศึกษาส่วนมากนักศึกษามักจะอ่านเฉพาะตำราที่อาจารย์กำหนดให้ และอ่าน เพียงเพื่อให้สอบผ่าน (กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์ 2528: 218) ซึ่งความจริงแล้วการเรียนรู้ใน ขอบเขตตามบทเรียนแต่เพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ ผู้เรียนจะต้องอ่านหนังสือหลาย ๆ ประเภทเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ และไม่ควรรคิดว่าความรู้จะเกิดเพราะการเรียน ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ควรมีทัศนคติที่ว่าความรู้จะหาได้จากการอ่านเหมือนกัน (ศรีสุตา

จริยาภูล 2527: 1: 5)

ในปัจจุบันการแสวงหาความรู้และความบันเทิงมีหลายรูปแบบ นับตั้งแต่การฟัง เทป ฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์และภาพยนตร์ เมื่อการแสวงหาความรู้ความบันเทิงเป็นไปโดยง่ายเช่นนี้ การอ่านจึงลดความสำคัญลง คนทั่วไปอาจให้เหตุผลในการไม่อ่านว่าไม่มีเวลาอ่าน ทั้ง ๆ ที่ การอ่านเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเป็นการพักผ่อนที่ดีและประหยัคที่สุด เรา จึงควรอ่านหนังสืออย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง เพราะการอ่านหนังสือจะทำให้มีชีวิตชีวาและ เกิดความสุข (Strang, and others 1967: 5) แต่ถ้าในแต่ละวันไม่มีเวลาอ่านถึง 1 ชั่วโมง จะใช้เวลาเพียง 15 นาทีก็เพียงพอ

จากการสำรวจมาตรฐานการอ่านหนังสือของนักอ่านที่อ่านเป็นประจำทุกวัน ปรากฏว่าสามารถอ่านได้นาทีละ 300 คำ ซึ่งถ้าอ่านเพียงวันละ 15 นาทีจะได้ประมาณ 4,500 คำ สัปดาห์หนึ่งจะอ่านได้ 31,500 คำ เดือนหนึ่งจะอ่านได้ 126,000 คำ และปีหนึ่งจะถึง 1,512,000 คำ หนังสือส่วนใหญ่มีกจะมีประมาณ 60,000 คำ ถึง 100,000 คำ ถ้าคิด เฉลี่ยประมาณเล่มละ 75,000 คำ ดังนั้นการใช้เวลาอ่านเพียงวันละ 15 นาที ในปีหนึ่งจะ อ่านหนังสือได้ถึง 20 เล่ม และ 1,000 เล่มตลอดชีวิต นี่ก็เป็นจำนวนหนังสือมากมายและ ปฏิบัติโดยไม่ง่าย (สุทธิลักษณ์ อำพันวงศ์ 2526: 20-21)

#### คุณลักษณะของนักอ่านที่ดี

การเป็นนักอ่านที่ดีนั้น ชั้นแรกผู้อ่านต้องสร้างความต้องการอ่านขึ้นในใจของตนเอง ก่อน (ฉัตราน นุนนาค, สุวรรณิ อุดมผล และ วรณิ พุทธเจริญทอง 2526: 1) โดยมีความ กระตือรือร้นในการอ่านอยู่เสมอ คือมีความสนใจอย่างไม่หยุดยั้งและมีนิสัยรักการอ่านจนเป็น ความเคยชินที่จะต้องอ่านหนังสือโดยไม่รู้ลึกลับในขณะทีอ่าน (ชวน เพชรแก้ว, ปรีชา นุ่นสุข และ บารณิ ถาวรระ 2522: 60) เมื่อพยายามสร้างความต้องการอยากอ่านได้แล้ว ผู้อ่าน ควรสร้างอุปนิสัยของตนให้เป็นผู้สามารถอ่านหนังสือได้ทุกประเภท ไม่อ่านเฉพาะเรื่องหรือ ประเภทที่ตนชอบหรือสนใจเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้เป็นผู้รอบรู้เรื่องต่าง ๆ ทุกสาขา และเป็นคน ทันสมัย (ฉัตราน นุนนาค และคนอื่น ๆ 2526: 1) นอกจากนี้จะต้องรู้จักวิธีอ่านหนังสือให้เร็ว มีประสมการณ์เพียงพอที่จะเข้าใจ ชามซึ่งกับความหมายตาม เนื้อเรื่อง มีความรู้เรื่องหนังสือ



รู้จักลักษณะและประเภทของหนังสือพอที่จะเลือกหนังสือได้ตรงกับความต้องการ และมี  
 วิจารณ์ในการอ่าน คืออ่านอย่างใคร่ครองก่อนที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อ ซึ่งเป็นการเชื่อหรือ  
 ไม่เชื่ออย่างมีเหตุผล (กานคัมฉิ ศักดิ์เจริญ 2528: 4)

นักอ่านที่จะประสบความสำเร็จในการอ่านควรเร่งสร้างพื้นฐานของการอ่านที่ดี ซึ่ง  
 บัณฑิตในการสร้างพื้นฐานที่สำคัญคือภูมิหลังและประสบการณ์อันได้แก่ การได้พบ ได้ยิน หรือ  
 ค้นเคยกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ มาก่อนบ้างพอสมควร และควรมีประสบการณ์ต่าง ๆ  
 หลายแบบอย่างกว้างขวาง จึงจะเข้าใจเรื่องที่สามารถอ่านได้แจ่มแจ้ง ชามซึ่ง ควรจะต้องมีความรู้  
 ในเชิงภาษา (ฉวีลักษณ์ มุญยะกาญจน 2525: 17-18; ทศนิ สุภเมธี 2526: 68) และ  
 เข้าใจการจัดประมวลเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน ต้องคิดไปพร้อมกับการอ่านสิ่งพิมพ์นั้น ๆ เรียง  
 ลำดับ ย่อ และสรุปไปตลอด เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลักและความคิดรอง และ  
 เรียบเรียงสิ่งเหล่านี้อย่างมีระบบได้ (Dechant 1982: 325)

จากที่กล่าวมานี้อาจสรุปได้ว่า นักอ่านที่ดีควรมีลักษณะดังนี้คือ

1. มีนิสัยรักการอ่าน และอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ได้ทุกประเภท
2. รู้วิธีอ่านที่ถูกต้องและรวดเร็ว
3. รู้ลักษณะและประเภทของหนังสือและสิ่งพิมพ์ที่จะเลือกหนังสือและสิ่งพิมพ์ได้  
 ตรงกับความต้องการ
4. มีวิจารณ์ในการตัดสินใจเนื้อหา ข้อเท็จจริงในหนังสือและสิ่งพิมพ์นั้น ๆ
5. มีประสบการณ์หรือความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านเพียงพอที่จะเข้าใจและ  
 ชามซึ่งกับความหมายของเนื้อเรื่อง
6. เข้าใจศิลปการประพันธ์ การใช้ถ้อยคำ ตลอดจนแนวการเขียนของ  
 นักประพันธ์
7. เก็บสาระสำคัญของหนังสือและสิ่งพิมพ์ที่อ่านได้





### สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

การที่ผู้อ่านจะรักการอ่านหรือประสบความสำเร็จในการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อการอ่าน ซึ่งสรุปได้ดังนี้คือ

1. ครอบครัว ครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเป็นอย่างมาก จากรายงานการวิจัยการสำรวจความสนใจและรสนิยมของเด็กวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกาที่มีต่อการอ่านหนังสือ พบว่าสิ่งแวดล้อม เช่น ครอบครัว สื่อมวลชน ประสบการณ์ในโรงเรียน เหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลในการเสริมสร้างหรือบั่นทอนให้เด็กอ่านหนังสือมากหรือน้อยได้ โดยเฉพาะครอบครัวจะมีอิทธิพลมากที่สุด (ก่องแก้ว เจริญอักษร 2517: 37-38) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สไตเกอร์ (2526: 23) ที่ว่า รูปแบบของการอ่านหนังสือในครอบครัว การมีหนังสือที่สามารถหาอ่านได้ง่ายในครอบครัว และทัศนคติที่ติดต่อการเรียนรู้สิ่งที่อยู่รอบตัวของครอบครัว จะมีส่วนช่วยวางรากฐานของการสร้างนิสัยในการอ่านของเด็ก ดังนั้นถ้าบิดามารดาหรือญาติพี่น้องในครอบครัวสนใจอ่านหนังสือและมักจะสนทนาลงถึงเรื่องราวในหนังสืออยู่เสมอ จะทำให้เด็ก ๆ สนใจการอ่านตามไปด้วย ส่วนเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่ค่อยสนใจอ่านหนังสือ และไม่มีหนังสือให้เด็กอ่านมากนัก เด็กก็จะอ่านหนังสือน้อยไปด้วย (Dechant 1982: 66)

2. ครู อาจารย์ ครู อาจารย์เป็นตัวจักรสำคัญในการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามีนิสัยรักการอ่าน ครู อาจารย์ที่ขอมอ่านหนังสือจะนำเรื่องราวในหนังสือมาเป็นสื่อการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนสนใจอ่านตาม และควรส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยครู อาจารย์เพียงแต่ให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าและสนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษาได้พัฒนาการอ่านของตนอย่างเต็มที่

3. บรรณารักษ์ นักเรียนนักศึกษบางคนมีปัญหาในการอ่านคือ ทั้ง ๆ ที่อยากจะอ่านแต่ไม่ทราบว่าจะอ่านอะไรนอกเหนือจากตำราเรียน ปัญหาเหล่านี้บรรณารักษ์ห้องสมุดสามารถช่วยได้โดยกระตุ้นและส่งเสริมการอ่านแก่นักเรียนนักศึกษาด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การจัดนิทรรศการ แนะนำหนังสือใหม่ เล่าเรื่องจากหนังสือ นำชมห้องสมุดและสอนวิธีใช้ห้องสมุด และควรแนะนำแนวการอ่านเฉพาะบุคคล ซึ่งจะช่วยให้หนังสือไปถึงผู้อ่านได้มากขึ้น

4. เพื่อน เพื่อนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในสภาพสังคมปัจจุบัน เด็กนักเรียนที่เป็นวัยรุ่นส่วนใหญ่ต้องการมีเพื่อนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ค่านิยมของเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบ (สุชา จันทน์เอม 2526: 48) ลักษณะธรรมชาติของวัยรุ่นอย่างหนึ่งคือเห็นความสำคัญของเพื่อน เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นอย่างยิ่ง เมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ วัยรุ่นจะหันเข้าหาเพื่อนเพื่อระบายความทุกข์ ความคับข้องใจ เพราะการที่อยู่ในวัยเดียวกัน ทำให้มีแนวโน้มที่จะเข้าใจกันได้ดีมากกว่าการที่ เขาจะปรึกษาหรือปรึกษาผู้ใหญ่ ดังนั้นเด็กวัยรุ่นโดยทั่วไปจึงมีทัศนคติต่อเพื่อนในทางที่ดี (วิทยา นาควัชระ และ ครูณี นาทะศิริ 2526: 38) ด้วยเหตุนี้ถ้าเด็กมีเพื่อนที่รักการอ่านก็จะรักการอ่านตามไปด้วย และในทางตรงกันข้ามเด็กที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ไม่รักการอ่าน ไม่สนใจการเรียน ก็จะไม่สนใจการอ่านตามไปด้วย จากผลการวิจัยของ กัลโล (Gallo 1968: 537) พบว่าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กนักเรียนในระดับ 11 (มัธยมศึกษาปีที่ 5) มากที่สุดคือเพื่อน รองลงมาได้แก่บิดามารดา พี่และน้อง และจากการวิจัยของ นโปลี (Napoli 1968: 556) พบว่าเด็กที่เรียนเก่งส่วนใหญ่จะสนใจเลือกอ่านตามคำแนะนำของเพื่อน นอกเหนือจากนี้จะเลือกอ่านหนังสือที่ผู้ประพันธ์มีชื่อเสียงหรือรู้จักผลงานของเขา

5. ลักษณะทางบุคลิกภาพ เช่น สติปัญญา อายุ แรงจูงใจ ความสนใจ และความ ต้องการทางธรรมชาติ เป็นต้น

สติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการอ่าน ความสนใจ และความต้องการของเด็ก เด็กที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกันจะสนใจอ่านหนังสือที่มีความยากง่ายไม่เหมือนกัน เด็กที่ฉลาดสมองดีจะมีสมรรถภาพในการอ่านสูง อ่านหนังสือได้เร็วก็จะสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กที่มีระดับสติปัญญาต่ำ ซึ่งเด็กเหล่านี้มักอ่านหนังสือได้ช้า และต้องใช้เวลาพยายามอย่างมากในการอ่าน อาจทำให้เด็กไม่สนใจอ่านหนังสือได้ ดังนั้นสติปัญญาจึงเป็นส่วนสำคัญต่อการเลือกอ่าน (Norvell 1950: 28) บัจจัยทางด้านสติปัญญานั้นไม่ได้ทำให้เด็กที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกันแต่อยู่ในวัยเดียวกันมีความสนใจแตกต่างกัน เด็กมีแนวโน้มที่จะชอบหนังสือ ภาพยนตร์ วิทยุ และรายการทางโทรทัศน์เหมือน ๆ กัน เด็กที่ฉลาดจะอ่านหนังสือได้มากกว่าเด็กที่ไม่ฉลาด อายุจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน (Kujoth 1970: 400) ความสนใจในการอ่านของเด็กจะเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการตามลำดับขั้นของเด็ก เด็กใน

ระดับประถมศึกษาจะสนใจอ่านเทพนิยาย เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ นิทานตลก เรื่องผจญภัย ขบขัน โดยเฉพาะเด็กผู้ชายจะสนใจเรื่องสัตว์เป็นพิเศษ เมื่อเป็นวัยรุ่นความสนใจจะเปลี่ยนไป วัยรุ่น เป็นวัยที่ต้องการความสำเร็จ ลักษณะหนังสือที่วัยรุ่นชอบอ่านจึงเกี่ยวกับความสำเร็จ กีฬา หรือความรัก (Dechant and Smith 1977: 182-184)

แรงจูงใจที่ทำให้เด็กโดยเฉพาะวัยรุ่นอ่านหนังสือมีหลายอย่าง ส่วนใหญ่เพราะต้องการความเพลิดเพลินและเพื่อการพักผ่อนมากกว่าต้องการค้นหาสาระสำคัญ และมีบ้างเหมือนกันที่ต้องการอ่านเพื่อปรับปรุงตนเอง หนังสือพิมพ์และนิตยสารต่าง ๆ จึงเป็นที่นิยมอ่านกันอย่างมากในกลุ่มวัยรุ่น (ก่องแก้ว เจริญอักษร 2517: 40)

เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมากมาย ทำให้มีพลังมาก มีความกระตือรือร้น และมีความสามารถมากขึ้น รู้จักใช้ความคิดพิจารณาเหตุผลต่าง ๆ สามารถแสดงความคิดเห็นร่วมกับคนอื่น รู้จักพิจารณาตนเอง ทั้งพยายามปรับปรุงบุคลิกภาพของคนให้เป็นไปตามแนวทางที่สังคมยอมรับ (สุรางค์ จันทน์เอม 2527: 63) โดยเฉพาะวัยรุ่นตอนปลาย อายุประมาณ 18-21 ปี มักจะพยายามตัดจิตใจหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง วัยรุ่นชายจะสร้างทักษะในด้านกีฬาและกิจกรรมที่เกี่ยวกับร่างกายทุกชนิด โลกของวัยรุ่นจึงจำกัดอยู่ในเรื่องของความแข็งแรง นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีความต้องการทางธรรมชาติอีก 11 ประการคือ (Pilgrim and McAllister 1968: 71-72)

- ก. ต้องการความแน่ใจว่าเขามีความปกติทางร่างกาย สมอง อารมณ์ สดชื่น เหมือนบุคคลอื่น
- ข. ต้องการโอกาสที่จะพัฒนาความเป็นอิสระทางอารมณ์จากผู้ใหญ่
- ค. ต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว
- ง. ต้องการความช่วยเหลือในการเรียนรู้บทบาทของตนเอง บทบาทของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในด้านการดำเนินชีวิต การสร้างหลักฐานและครอบครัว
- จ. ต้องการความพึงพอใจในการมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนและเพื่อนต่างเพศ
- ฉ. ต้องการเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติที่อยู่รอบตัว



- ซ. ต้องการความสำเร็จ
- ช. ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม
- ฅ. ต้องการความช่วยเหลือในการแสวงหาปรัชญาชีวิต
- ญ. ต้องการความสวยงาม
- ฎ. ต้องการความสนุกสนานและการพักผ่อน

ความต้องการเหล่านี้จะเป็นสิ่งหนึ่งที่จูงใจให้เกิดการอ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเกิดความสุขและความพอใจได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นตอนปลายนี้จะสนใจอ่านหนังสือเกี่ยวกับการผจญภัย สงคราม การสำรวจ กีฬา การบินเขา ทะเล และข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพ นวนิยายที่วัยรุ่นสนใจจึงเป็นประเภทการผจญภัยของวีรบุรุษ เพื่อแสดงความแข็งแกร่งและอำนาจ นอกจากนี้จะสนใจเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ตั้งแต่สุนัขจนถึงธรรมชาติทั้งหมด นวนิยายประวัติศาสตร์ ชีวิตประวัติ การท่องเที่ยว คนตรี ศิลปะ การวาดภาพ กวีนิพนธ์ และการเดินรำ (Pilgrim and McAllister 1968: 65-66)

6. งานอดิเรก วัยรุ่นบางคนสนใจอ่านหนังสือที่กล่าวถึงเรื่องหรืองานอดิเรกที่ตนสนใจเป็นพิเศษ งานอดิเรกต่าง ๆ เช่น คนตรี ศิลปะ การสะสมแสตมป์ เป็นต้น จะทำให้ทราบถึงความสนใจในการอ่านของวัยรุ่นได้ (Russel 1949: 273) ดังนั้นผู้ที่มีความถนัดหรือพรสวรรค์ในเรื่องใดมากเป็นพิเศษจะสนใจอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องนั้นมากกว่าผู้อื่น หนังสือที่อ่านจึงมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจ การอ่านจะช่วยให้ได้รับความรู้และความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ได้ดียิ่งขึ้น

7. สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ จะช่วยให้ความรู้ที่กว้างขวางและสร้างความสนใจในการอ่านได้ (Spache 1970: 8) วิทยุเป็นบริการที่ได้ยินแต่เสียงแต่ก่อให้เกิดความจดจำข้อความ เนื้อความได้มากกว่าสิ่งตีพิมพ์ (สุชา จันทน์เอม 2526: 50) ในประเทศกำลังพัฒนาวิทยุเป็นสื่อมวลชนที่แพร่หลายและเข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นชุมชนที่ยากจนหรือชนบทที่ห่างไกล ผู้ฟังวิทยุจะได้รับความรู้และข่าวสารจากรายการต่าง ๆ ของวิทยุซึ่งสามารถกระตุ้นให้ผู้ฟังสนใจอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในเรื่องที่ตนสนใจมากขึ้น นอกจากนี้วิทยุยังช่วยส่งเสริมให้ผู้ฟังเห็นความสำคัญของการอ่านได้ เช่น แนะนำให้ผู้ฟังไปใช้บริการของห้องสมุดและร้านค้าหนังสือ เผยแพร่รายการของ

ห้องสมุดเคลื่อนที่ หรือสัมภาษณ์นักประพันธ์ที่มีชื่อเสียง เป็นต้น สภาคณะพัฒนาหนังสือของประเทศกานา (The Gana Book Development Council) พบว่าวิทยุเป็นสื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพในการกระตุ้นการอ่านหนังสือของเด็ก สภานี้ได้จัดรายการวิทยุชื่อว่า "What do you know?" ทุกเช้าวันอาทิตย์ เด็ก ๆ จะซื้อหนังสือตามที่รายการนี้แนะนำ ทำให้รายการประสบความสำเร็จอย่างมาก (Staiger 1983: 64)

โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนอีกประเภทหนึ่งที่ช่วยสร้างความสนใจเบื้องต้นหรือความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง ทำให้ผู้ชมโทรทัศน์เข้าใจโลกภายนอกมากขึ้น รู้จักคำศัพท์ใหม่ ๆ มีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ และเป็นเครื่องกระตุ้นความสนใจในการอ่าน (เบญจวรรณ วรุณห์จรรย์ 2528: 113) จากผลการศึกษาของ ก่องแก้ว เจริญอักษร (2527: 39) พบว่าโทรทัศน์ช่วยให้วัยรุ่นอ่านหนังสือมากขึ้นและติดตามเรื่องที่ตนสนใจจากรายการนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทรุฎิ ประยูรเกียรติ (2520: ง) ที่พบว่ารายการโทรทัศน์มีผลกระตุ้นให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครอ่านหนังสือมากขึ้น รายการที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียนชายคือรายการสารคดีต่าง ๆ สิ่งพิมพ์ที่นักเรียนชายอ่านหลังจากชมโทรทัศน์แล้วคือ หนังสือสารคดี และรายการที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียนหญิงคือรายการภาพยนตร์ต่าง ๆ สิ่งพิมพ์ที่นักเรียนหญิงอ่านหลังจากชมรายการโทรทัศน์แล้วคือหนังสือนวนิยาย ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าโทรทัศน์ไม่ได้เป็นสิ่งที่ทำให้การอ่านลดลงแต่อย่างไร แต่อาจเป็นเพราะปัจจัยอื่น ได้แก่ ความพอใจที่จะอ่าน ขนาดสิ่งพิมพ์ที่คิดและเหมาะสม ทัศนคติและความต้องการของครอบครัวในการเลือกดูโทรทัศน์มากกว่าการอ่าน (Staiger 1983: 59)

ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กและผู้ใหญ่มากเช่นกัน จะพบว่าบทภาพยนตร์ดี ๆ นั้นได้มาจากหนังสือขายดี ทำให้ผู้ชมมีความสนใจติดตามเรื่องอย่างละเอียด โดยหาหนังสืออ่านหลังจากชมภาพยนตร์แล้ว และจากผลงานวิจัยความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทยของ กระทรวงศึกษาธิการ (2519: 42) พบว่าแรงจูงใจที่ทำให้ให้นักเรียนทั้งระดับประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาสนใจอ่านหนังสือมากที่สุดคือ การดูภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ และแรงจูงใจรองลงไปของนักเรียนระดับประถมศึกษาได้แก่การดูภาพยนตร์จากโทรทัศน์ และการอ่านบทวิจารณ์หนังสือ ตามลำดับ ดังนั้นภาพยนตร์จึงช่วยสร้างความสนใจในการอ่านได้ดีเช่นเดียวกัน

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อมวลชนที่สามารถกระตุ้นและส่งเสริมการอ่านได้ เช่นการลงโฆษณาหนังสือใหม่ สัมภาษณ์นักเขียน หรือจัดพิมพ์หนังสือพิมพ์สำหรับเด็กขึ้น ในประเทศศรีลังกาได้จัดพิมพ์หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์สำหรับเด็กชื่อ Mihira และสมาคมหนังสือพิมพ์ของศรีลังกา (The Associated Newspapers of Ceylon Ltd.) ซึ่งปัจจุบันยังเป็นกลุ่มหนังสือพิมพ์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ ได้ร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการจัดพิมพ์วารสาร Nuwana เป็นฉบับพิเศษของหนังสือพิมพ์ Mihira เพื่อเผยแพร่ความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการศึกษาแก่นักเรียนอีกด้วย (Staiger 1983: 65-66)

๘. ห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งรวมสรรพวิทยาการต่าง ๆ รวมทั้งความรู้และความบันเทิง ซึ่งผู้ใช้ห้องสมุดสามารถเลือกอ่านและค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ ได้โดยอิสระตามความสนใจของแต่ละบุคคล หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในห้องสมุดจะช่วยเพิ่มเติมความรู้ที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียน ทำให้เห็นโลกที่กว้างขวางขึ้น ทราบการเปลี่ยนแปลงของโลก ตลอดจนความก้าวหน้าและวิทยาการใหม่ ๆ อันจะเป็นแนวทางให้ผู้อ่านเกิดความคิดสร้างสรรค์ รักการศึกษาค้นคว้า สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมต่อไป ดังนั้นถ้าห้องสมุดมีหนังสือดี ๆ ในปริมาณที่เพียงพอจะเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่สนใจก้าวไปสู่โลกของหนังสือและการอ่าน

๙. ธุรกิจหนังสือ ในท้องถิ่นที่มีการผลิตหนังสือมากทั้งด้านปริมาณและประเภทต่าง ๆ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ผู้อ่านย่อมซื้อหนังสืออ่านได้ง่ายและมีโอกาสเลือกได้ตรงกับความต้องการ นอกจากนี้หากหนังสือมีราคาไม่แพงย่อมทำให้มีผู้อ่านมากขึ้น

#### ความมุ่งหมายในการอ่าน

การอ่านหนังสือของแต่ละคนจะแตกต่างกันไปตามความต้องการและความมุ่งหมายของผู้อ่าน มี ๕ ประการดังนี้ (รัญจวน อินทรกำแหง 2520: 61; ศรีสุดา จริยาภูล 2527: 1: 8; สนิท ตั้งทวี 2526: 1-2)



1. อ่านเพื่อทราบข่าวสารข้อเท็จจริง การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านที่รวดเร็ว สิ่งที่ต้องการคือคำตอบสั้น ๆ หัวข้อหรือข้อความที่สำคัญ เช่น การอ่านป้ายประกาศ ข้อความโฆษณา การอ่านพาดหัวข่าว เป็นต้น

2. อ่านเพื่อแสวงหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อให้เป็นผู้ตามทันเหตุการณ์และความ เป็นไปของสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว มนุษย์จำเป็นต้องแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อเพิ่ม ขุนความรู้ ประสบการณ์ และสติปัญญา การอ่านหนังสือทุกชนิดช่วยให้มีเจตคติต่อโลกในมุม กว้าง เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ได้เรียนรู้ทรรศนะใหม่ ๆ รวมถึงการเข้าใจปัญหาและ สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

3. อ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้ นำมาเป็นประโยชน์ ในการเรียน การสอน และการอาชีพ สิ่งพิมพ์ที่จะให้ประโยชน์ดังกล่าว เช่น หนังสือตำรา วิชาการสาขาต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ้างอิง และวารสารวิชาการ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจ ลักษณะของหนังสือและสิ่งพิมพ์ดังกล่าว ตลอดจนวิธีอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์นั้น ๆ

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการทางธรรมชาติ มนุษย์มีความต้องการทาง ธรรมชาติคือ ต้องการความรัก ความมั่นคงในชีวิต เป็นที่ยอมรับในสังคม ได้รับความนับถือ และประสบความสำเร็จในชีวิต การอ่านหนังสือจะช่วยตอบสนองความต้องการเหล่านี้ได้ โดย ทำให้รู้จักตัวเองดีขึ้น มีความคิดกว้างขวาง มีแนวทางดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สามารถ ปรับปรุงตนเองให้อยู่ในสังคมได้ดีและเข้ากับคนอื่นได้ มีความรู้ความสามารถในอาชีพการงาน และประสบความสำเร็จในชีวิต

5. อ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง มีกิจกรรมหลายอย่างที่จะกระทำเพื่อ การพักผ่อนและความบันเทิง แต่วิธีที่สะดวกและประหยัดที่สุดคือการอ่านหนังสือ การที่ได้อ่าน หนังสือบางประเภทจะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดได้ ซึ่งถือว่าเป็นการพักผ่อนสมองทางหนึ่ง เช่น การอ่านหนังสือบันเทิงคดี สารคดีท่องเที่ยว วรรณคดี หนังสือประเภทต่าง ๆ เหล่านี้จะ ช่วยให้เกิดความสนุกสนานและความเพลิดเพลิน

การอ่านแต่ละครั้งอาจมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมอยู่ใน การอ่านครั้ง เดียวกันได้โดยไม่จำเป็นต้องแยกจากกันอย่างชัดเจน

### วิธีการอ่าน

การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้วิธีการอ่านแตกต่างกันออกไป ซึ่งสรุปได้ 3 วิธีดังนี้

1. การอ่านคร่าว ๆ หรืออ่านผ่าน เป็นการอ่านเพื่อทราบลักษณะของหนังสือ เช่น ผู้แต่ง เนื้อเรื่อง แนวคิด สารระสำคัญหรือเนื้อหาบางตอนของหนังสือ โดยการอ่านผ่านๆ ไม่ต้องอ่านทุกตัวอักษร แต่เลือกอ่านอย่างละเอียดเฉพาะตอนที่สนใจเท่านั้น

2. การอ่านอย่างวิเคราะห์ หมายถึงการอ่านอย่างละเอียด ผู้อ่านต้องใช้เวลาในการอ่านมากเพื่อพิจารณาขอบเขตของปัญหา เนื้อหาสาระ และเหตุผลในหนังสือแต่ละเล่มอย่างละเอียด ผู้อ่านต้องรู้จักตั้งคำถามและจัดระเบียบเรื่องราวที่อ่านเพื่อจะได้เข้าใจเรื่องและแง่คิดต่าง ๆ ของหนังสือหรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ การอ่านในระดับนี้เป็น การอ่านและวิเคราะห์หนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งเพียงเล่มเดียว (วิทยาลัยครูสวนดุสิต 2521: 84) นอกจากนี้การอ่านอย่างวิเคราะห์ไม่เพียงแต่จะรวบรวมความคิดหลักเท่านั้น แต่จะต้องพิจารณาความน่าเชื่อถือและน้ำหนักความสำคัญของการอ้างอิงด้วย โดยเฉพาะหนังสือที่แสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะต้องคิดด้วยเหตุผลและพิจารณาใคร่ครองไปด้วย (Shaw 1961: 69)

3. การอ่านเพื่อสังเคราะห์ เป็นการอ่านที่จำเป็นของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งนักศึกษาจะต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากตำราเรียน นักศึกษาต้องนำความรู้ความคิดจากหนังสือหลายเล่ม ซึ่งอาจจะมีความเห็นตรงกันหรือขัดแย้งกันมาพิจารณาวินิจฉัย แล้วเรียบเรียงเป็นความคิดหรือความรู้ของตนเอง ทั้งนี้เพราะการศึกษาค้นคว้าใดปัญหาหนึ่งให้ได้แง่มุมอย่างละเอียดนั้นจะหาอ่านจากหนังสือเล่มเดียวย่อมไม่เพียงพอ การอ่านหนังสือหลายเล่ม เพื่อให้สามารถเข้าใจและวิเคราะห์ได้แย้งปัญหาใดปัญหาหนึ่งได้อย่างแจ่มแจ้งจึงเป็นสิ่งจำเป็น (สมพิศ ฐศิริพิทักษ์ 2526: 2; 628)

1. อ่านเพื่อทราบข่าวสารข้อเท็จจริง การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านที่รวดเร็ว สิ่งที่ต้องการคือคำตอบสั้น ๆ หัวข้อหรือข้อความที่สำคัญ เช่น การอ่านป้ายประกาศ ข้อความโฆษณา การอ่านหาคีย์ข่าว เป็นต้น

2. อ่านเพื่อแสวงหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อให้เป็นผู้ตามทันเหตุการณ์และความเป็นไปของสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว มนุษย์จำเป็นต้องแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และสติปัญญา การอ่านหนังสือทุกชนิดช่วยให้มีเจตคติต่อโลกในมุมกว้าง เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ได้เรียนรู้ทฤษฎีใหม่ๆ ๆ รวมถึงการเข้าใจปัญหาและสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

3. อ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้ นำมาเป็นประโยชน์ในการเรียน การสอน และการอาชีพ สิ่งพิมพ์ที่จะให้ประโยชน์ดังกล่าว เช่น หนังสือตำราวิชาการสาขาต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ้างอิง และวารสารวิชาการ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจลักษณะของหนังสือและสิ่งพิมพ์ดังกล่าว ตลอดจนวิธีอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์นั้น ๆ

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการทางธรรมชาติ มนุษย์มีความต้องการทางธรรมชาติคือ ต้องการความรัก ความมั่นคงในชีวิต เป็นที่ยอมรับในสังคม ได้รับความนับถือ และประสบความสำเร็จในชีวิต การอ่านหนังสือจะช่วยตอบสนองความต้องการเหล่านี้ได้ โดยทำให้รู้จักตัวเองดีขึ้น มีความคิดกว้างขวาง มีแนวทางดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สามารถปรับปรุงตนเองให้อยู่ในสังคมได้ดีและเข้ากับคนอื่นได้ มีความรู้ความสามารถในอาชีพการงาน และประสบความสำเร็จในชีวิต

5. อ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง มีกิจกรรมหลายอย่างที่จะกระทำเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง แต่วิธีที่สะดวกและประหยัดที่สุดคือการอ่านหนังสือ การที่ได้อ่านหนังสือบางประเภทจะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดได้ ซึ่งถือว่าการพักผ่อนสมองทางหนึ่ง เช่น การอ่านหนังสือบันเทิงคดี สารคดีท่องเที่ยว วรรณคดี หนังสือประเภทต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้เกิดความสุขสนานและความเพลิดเพลิน

การอ่านแต่ละครั้งอาจมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมอยู่ในการอ่านครั้งเดียวกันได้โดยไม่จำเป็นต้องแยกจากกันอย่างชัดเจน





### การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ

การอ่านหนังสือแต่ละ เรื่องผู้อ่านควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องการและประเภทของหนังสือ เพราะหนังสือแต่ละประเภทหรือแต่ละเรื่องอาจมีวิธีการอ่านที่แตกต่างกัน การรู้วิธีการอ่านหนังสือแต่ละประเภทจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพดีขึ้น หนังสือประเภทต่าง ๆ ที่มีวิธีการอ่านเฉพาะมีดังนี้

1. ตำราวิชาการ ผู้อ่านต้องอ่านอย่างศึกษา โดยอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน และต้องวิเคราะห์เนื้อหาทุกบททุกตอนจนเข้าใจแจ่มแจ้ง ผู้อ่านจะต้องจดจำแนวคิดหลักและรายละเอียดให้มากที่สุด ชัดเส้นได้ข้อความเป็นประเด็นหลัก จดบันทึกย่อด้วยสำนวนของตนเอง เมื่ออ่านจบแล้วตั้งคำถามทบทวนและสำรวจดูว่าเข้าใจเรื่องราวหรือไม่
2. สารคดี สารคดีเป็นหนังสือที่ผู้เขียนมุ่งให้สาระความรู้แก่ผู้อ่าน เป็นสำคัญ ส่วนความบันเทิงหรือความเพลิดเพลิน เป็นผลพลอยได้ แต่อาจเป็นความรู้ที่ไม่ลึกซึ้งและหนักเท่ากับตำราหรือหนังสือวิชาการ การอ่านหนังสือประเภทนี้ควรอ่านมาก ๆ หลายสาขา พิจารณาเนื้อหาสาระให้พอเหมาะแก่ระดับความรู้และความเข้าใจของผู้อ่าน และต้องซึ้งน้ำหนักในเรื่องของความถูกต้องของเนื้อหาว่าเชื่อถือได้เพียงใด
3. บันเทิงคดี เนื้อหาของหนังสือประเภทนี้ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของนวนิยายและเรื่องสั้นซึ่งมุ่งหวังให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน เป็นสำคัญ การอ่านควรอ่านในเวลาว่างและอ่านตามลำดับเรื่อง ไม่อ่านข้าม จึงจะได้รรถรส ขณะที่อ่านต้องสำรวจเนื้อหาไปด้วยเพื่อหาแนวคิดและวิธีแต่งของผู้ประพันธ์เพื่อทำให้เข้าใจเรื่องได้ดียิ่งขึ้นและอ่านได้อย่างสนุกสนาน หลังจากอ่านบันเทิงคดีแล้วผู้อ่านไม่ควรถือเป็นเรื่องจริงจัง เพียงคิดว่าเป็นการศึกษาชีวิต เรื่องราวเหตุการณ์ของบุคคลต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหนังสือ เพื่อใช้เป็นแบบอย่างหรือแนวทางในการแก้ปัญหาของตนเองเท่านั้น
4. วารสารและนิตยสาร วารสารและนิตยสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกแน่นอนวารสารนั้นมุ่งไปทางวิชาการซึ่งค่อนข้างจะอ่านยาก ต้องอาศัยพื้นฐานภูมิหลังทางความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการอยู่มาก ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ไม่มาก

พอควรจะอ่านมากกว่าหนึ่งครั้งจึงจะทำความเข้าใจได้ การอ่านวารสารจะให้ความรู้ใหม่ ๆ และทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นผลงานการค้นคว้าวิจัย ทฤษฎีและการค้นพบใหม่ ๆ แนวโน้ม ความคิดเห็น ข่าวด่วน ข้อมูลทางสถิติ ฯลฯ สมควรอย่างยิ่งที่จะอ่านหลาย ๆ ฉบับ สำหรับผู้ที่อ่านวารสารสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควรสนใจอ่านวารสารสาขามนุษยศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์นอกเหนือไปจากวารสารในวิชาชีพด้วย เพราะจะช่วยให้เกิดความรอบรู้ เข้าใจชีวิตและสังคม ซึ่งสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคมต่อไป (ชวนเพชรแก้ว และคนอื่น ๆ 2522: 16)

ส่วนนิตยสารนั้นมีเนื้อหาหลากหลายมากที่สุด เช่น ข่าวและวิจารณ์ข่าว ศิลปะและวัฒนธรรม ศาสนา ปรัชญา ความเชื่อและพระเครื่อง การศึกษา วิทยาศาสตร์ กีฬา วงการบันเทิง แฟชั่น นิตยสารจึงสนองความต้องการของเยาวชนได้มากที่สุด (เจริญผล สุวรรณโชติ 2528: 9) การอ่านนิตยสารจึงเป็นการอ่านเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด และพักผ่อนคลายสมองให้เพลิดเพลิน จึงไม่ต้องเก็บเนื้อความละเอียด อ่านเอาความสำคัญเท่านั้น (วาทินี ฐาปนวงศ์สานติ 2520: 27)

5. หนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์จะเสนอข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันเป็นส่วนใหญ่ นอกนั้นเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ไม่เน้นหนักสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับคือ เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ ทันเหตุการณ์ ดังนั้นจึงควรอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ การอ่านบ้างไม่อ่านบ้างจะทำให้ทราบข่าวไม่แน่นอน บางครั้งการลงข่าวผิดพลาดและจะพบข้อความปฏิบัติผิดพลาด ถ้าอ่านไม่ติดต่อกันอาจเกิดความเข้าใจผิดขึ้นได้ ผู้อ่านไม่ควรอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่งเพียงฉบับเดียว อย่างน้อยควรอ่านวันละสองฉบับขึ้นไป การอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ควรอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พิจารณาหาเหตุผลและคุณค่าของข่าวที่อ่านอย่างเที่ยงธรรม สามารถตัดสินใจได้ว่าตนคิดหรือไม่คิดด้วยการใช้เหตุผลไม่ใช่อารมณ์ ไม่เชื่อข่าวต่าง ๆ อย่างง่ายและรวดเร็ว นอกจากนี้ควรที่จะอ่านหนังสือพิมพ์ทุกหน้า เพราะแต่ละหน้ามีความรู้และข่าวไม่ซ้ำกัน ถ้าไม่อ่านให้ทั่วอาจพลาดข่าวสำคัญ (ฉัตรภา บุนนาค และคนอื่น ๆ 2526: 17)

การอ่านหนังสือพิมพ์เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยฝึกทักษะการอ่านและสร้างอุปนิสัยรักการอ่าน ทำให้เป็นคนทันโลก ทันเหตุการณ์ ความสามารถในการอ่านหนังสือพิมพ์อาจพิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ถ้าผู้อ่านอ่านคอลัมน์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ 20-25 คอลัมน์ แสดงว่าเป็นผู้ที่สนใจ

ในการอ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างศิลปะ ถ้าอ่าน 15-19 คอลัมน์แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความสนใจอยู่ในขั้นดี อ่าน 10-14 คอลัมน์ แสดงว่าความสนใจอยู่ในขั้นพอใช้ ถ้าอ่าน 5-9 คอลัมน์ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความสนใจในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และถ้าอ่านต่ำกว่า 5 คอลัมน์แสดงว่าควรปรับปรุงการอ่านโดยเร็ว (Leedy 1968: 88)

### ปัญหาในการอ่าน

การอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ บางครั้งผู้อ่านอาจมีอุปสรรคหรือปัญหาในการอ่านเกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้การอ่านไม่ประสบผลสำเร็จ ท้อแท้ไม่ยอมอ่าน ปัญหาหรืออุปสรรคดังกล่าวนี้อาจเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่

1. สุขภาพทางกายของผู้อ่าน ถ้าผู้อ่านอ่านหนังสือในสภาพร่างกายไม่แข็งแรง เช่น เป็นไข้ ปวดศีรษะ หรือในขณะที่ร่างกายไม่ได้อยู่ในสภาพปกติก็อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพในการอ่านลดลงไปจากปกติ ขาดความกระตือรือร้นและความสนใจในการอ่าน ฮิลแมน (Heilman 1967: 460) ได้กล่าวว่าความพิการทางร่างกาย ได้แก่ สายตาคิดปกติ การสูญเสียของประสาทการรับฟังและการมองเห็น ร่างกายไม่สดชื่น อวัยวะสำคัญ เช่น ปอดสมอง และหัวใจทำงานต่ำ จะทำให้ความสามารถในการอ่านลดน้อยลง

2. สุขภาพจิตของผู้อ่าน การอ่านจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อผู้อ่านมีจิตใจพร้อมที่จะยอมรับข้อความต่าง ๆ อย่างเต็มที่ ผู้อ่านควรปรับสภาพจิตของคนให้มีสมาธิในการอ่าน สามารถจับใจความและความคิดของผู้เขียนได้ ความล้มเหลวในการอ่านนั้นจะมาจากสาเหตุที่สำคัญคือ ปัจจัยทางอารมณ์ ได้แก่อารมณ์ที่เป็นทุกข์ พฤติกรรมไม่อยู่ในระบบและสับสน (Dechant 1982: 80)

3. สติปัญญาและพื้นความรู้ ถ้าสติปัญญาและพื้นความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องที่อ่านไม่ดีพอย่อมอ่านเข้าใจได้ช้า การที่จะอ่านให้เข้าใจโดยละเอียดและลึกซึ้งจึงเป็นการยากและใช้เวลามาก และจะต้องอ่านหลายเที่ยวกว่าจะเข้าใจ

4. ความสนใจ ความสนใจเกิดจากปฏิกริยาของความต้องการขั้นพื้นฐานกับวิถีทางที่จะทำให้เกิดความพอใจหรือสนองความต้องการนั้น ดังนั้นถ้าผู้อ่านสนใจอ่านเรื่องใดก็จะ



แสวงหาเรื่องนั้นมาอ่านและจะทำให้อ่านเรื่องนั้นได้ดี ถ้าไม่สนใจก็จะหยุดอ่าน การอ่านจึงต้องการแรงจูงใจหรือความสนใจของตนเองเป็นสำคัญ (Dechant 1982: 73-75)

5. ความตั้งใจ ความตั้งใจและความเอาใจใส่จะเป็นพื้นฐานของการรับรู้ การเรียน และการจดจำอย่างมีประสิทธิภาพ ความตั้งใจนี้หมายถึงการที่บุคคลสามารถเอาใจจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่สนใจต่อสิ่งอื่น ๆ ที่เข้ามาในเวลาเดียวกัน ความยากลำบากในการสร้างความตั้งใจนั้นขึ้นอยู่กับอารมณ์ที่ไม่ปกติมากกว่าทางด้านประสาท สิ่งที่จะทำให้เกิดการไขว่เขว นั้นมาจากภายในตัวของบุคคลนั้น (ความคิดและความรู้สึก) มากกว่าจะมาจากสิ่งภายนอก (Harris 1970: 224)

การที่จะประสบความสำเร็จในการอ่านต้องการความตั้งใจเป็นสำคัญ ซึ่งทำให้สามารถรวบรวมความคิด ประสมการณ์ในขณะที่อ่าน และนำกลับมา (retrieve) ในภายหลังได้ ความสามารถในการตั้งใจได้นาน ๆ จะทำให้สามารถรวบรวมข้อความต่าง ๆ ได้มากขึ้น แต่ถ้ามีความตั้งใจในระยะสั้นไม่สามารถที่จะรวบรวมข้อความ (Harris and Smith 1986: 501) และไม่สามารถจดจำคำหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องนั้นได้ (Dechant 1982: 72) ซึ่งจะทำให้เกิดการเบื่อหน่ายหรือหยุดอ่านได้ในที่สุด

6. สภาพแวดล้อม การอ่านหนังสือในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น มีเสียงรบกวนมาก อากาศร้อนหรือหนาวจนเกินไป แสงสว่างมากเกินไปหรือน้อยเกินไป มีมลภาวะทางบรรยากาศ เช่น ควัน กลิ่นเหม็น ฯลฯ โต๊ะเก้าอี้ที่นั่งไม่เหมาะสม สิ่งต่าง ๆ รอบตัวขัดตาไม่เอื้ออำนวยต่อการอ่าน เช่น ห้องรกรุงรัง มีฝุ่นละออง สกปรก มีผู้อื่นที่แสดงพฤติกรรมรบกวนสมาธิในการอ่าน เหล่านี้ย่อมทำให้การอ่านหนังสือไม่ได้ผลเท่าที่ควร (ธิดา โมสิกรัตน์ และ นภาลักษณ์ สุวรรณธาดา 2526: 2: 547) นอกจากนี้ผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทางครอบครัวไม่ดี ไม่มีแรงจูงใจในการเรียนและการอ่าน เช่น เด็กที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม เด็กที่อยู่ในท้องถิ่นชนบทห่างไกลความเจริญ หรือเด็กที่มีภาระทางบ้านมากเกินไป ไม่มีเวลาอ่านและค้นคว้า (จวีลักษณ์ มุณเฑาะพญาจน 2525: 43) สภาพแวดล้อมเหล่านี้ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการอ่านได้เช่นกัน

7. การศึกษา ความล้มเหลวในการอ่านที่มาจากการศึกษา ได้แก่ ขาดพื้นฐาน การอ่าน ไม่มีวิสัยในการอ่านที่คืออย่างเพียงพอ การเรียนไม่ได้เน้นหนักและมุ่งสอนอย่างจริงจัง ไม่มีความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะรับประสบการณ์ใหม่ ขาดความกระตือรือร้นและแรงสนับสนุนในการอ่าน (Durrell อ้างถึงใน ฉวีลักษณ์ มุณเฑาะฎจน 2525: 44) แต่ สตอทต์ (Stott 1973: 375) พบว่าสาเหตุของความล้มเหลวในการอ่านคือขาดความตั้งใจ ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนหนัก จากสภาพการศึกษาของไทยที่ทำให้การอ่านไม่ประสบผลสำเร็จคือ การศึกษาที่ไม่ได้เน้นการสอนอ่านอย่างจริงจัง ขาดการชักจูงและกระตุ้นให้รักการอ่านและเห็นความสำคัญของการอ่านทั้งในและนอกโรงเรียน นอกจากนี้การจัดกระบวนการเรียนการสอนยังเป็นแบบเก่าคือ ครูเป็นผู้บอกฝ่ายเดียว มุ่งสอนให้ทันตามหลักสูตรและยึดเนื้อหาเฉพาะหนังสือเรียนเท่านั้น และหลักสูตรไม่ได้กำหนดเวลาเรียนให้นักเรียนนักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากห้องสมุดเป็นรายวิชาบังคับหรือ เป็นชั่วโมงที่ครูประจำวิชากำหนดให้นักเรียน นักศึกษาค้นคว้า เพื่อทำรายงานหรือศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม นักเรียนนักศึกษาจะมีโอกาสอ่านหนังสือในห้องสมุดเฉพาะในช่วงเวลาว่างก่อนเข้าเรียน หรือช่วงเวลาที่พักรับประทานอาหารกลางวัน หรือชั่วโมงว่างเท่าที่จะมีได้ (ประภา สุขินัย 2528: 135; สุขุม นวลสกุล 2528: 15)

8. ภาษา ภาษาเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์นั้น ๆ แต่ถ้าผู้อ่านไม่รู้จักภาษาหรือมีความรู้ในเชิงภาษาไม่เพียงพอ ไม่เข้าใจคำศัพท์ ทำให้ตีความไม่ได้ อ่านไม่เข้าใจ การอ่านก็มีอุปสรรค

9. การพิมพ์ หนังสือและสิ่งพิมพ์ที่มีรูปเล่มและตัวอักษรไม่เหมาะสม เช่น ตัวอักษรมีขนาดเล็กเกินไป ความหนักเบาของเส้นตัวอักษรไม่เท่ากัน เว้นช่องไฟไม่ได้รับระยะเหมาะสม หรือช่วงบรรทัดชิดกันเกินไป จะทำให้อ่านยากและเสียเวลา บางสำนักพิมพ์ใช้กระดาษพิมพ์บาง เมื่อพิมพ์สองหน้าทำให้ตัวอักษรทะลุไปปรากฏอีกด้านหนึ่ง หรือใช้กระดาษสีสด แสบตา เหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการอ่านได้เช่นกัน

การอ่านของแต่ละคนมักจะมีคามมุ่งหมาย เฉพาะของตนเองและความต้องการใน แต่ละโอกาส การอ่านจึงให้ประโยชน์ตลอดเวลา และควรนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน (รสา วงศ์ยังอยู่ 2509: 289) ทุกคนจะอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ เมื่อเข้าไปใช้ห้องสมุด ห้องสมุดได้รวบรวมวัสดุสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อย่างเป็นหมวดหมู่ และมีระเบียบ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าใช้ศึกษาค้นคว้าได้อย่างสะดวกและถูกต้อง

ในปัจจุบันห้องสมุดมีความสำคัญต่อการศึกษาอย่างมาก เพราะการศึกษาเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในห้องสมุด ห้องสมุดจึงเป็นหัวใจของการศึกษาและมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษา การจัดการและการบริหารงานของห้องสมุดจึงจำเป็นต้องสอดคล้องกับนโยบาย หลักสูตรการศึกษา การสอน และกิจกรรมอื่น ๆ ของสถาบันนั้น ๆ ตลอดจนสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างเต็มที่ โรงเรียนนายเรือเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่มีห้องสมุดเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาและการแสวงหาความรู้ของนักเรียนนายเรือ

### โรงเรียนนายเรือ

โรงเรียนนายเรือเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของกองทัพเรือที่ให้การศึกษาฝึกและอบรมนักเรียนนายเรือในด้านวิทยาการ วิชาทหาร จริยศึกษา และพลศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เหมาะสมที่จะเป็นนายทหารสัญญาบัตรชั้นผู้น้อยในระยะแรก มีความเป็นผู้นำ มีคุณธรรมประจำใจ มีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบสืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีของทหารเรือ (โรงเรียนนายเรือ 2526: 1-1) โรงเรียนนายเรือได้จัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2442 (ร.ศ. 118) (ประพัฒน์ จันทวิรัช 2523: 15) ในขณะนั้นยังไม่มีอาคารเรียนจึงได้ใช้เรือพระที่นั่งมหาจักรี เรือรบหลวงพาลีรังทวีป และเรือหลวงสุคริพครองเมืองเป็นสถานที่เรียน ต่อมาเมื่อมีจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้นจึงได้ย้ายสถานที่เรียนหลายครั้ง ในปี พ.ศ. 2446 (ร.ศ. 122) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯพระราชทานพระราชวังเดิมเป็นที่ตั้งโรงเรียนนายเรือและได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเปิดโรงเรียนนายเรือเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2449 (ร.ศ.



125) เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 (และถูกลามมาถึงประเทศไทย) พระราชวังเดิมถูกภัยทางอากาศคุกคาม ดังนั้นในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2487 จึงได้ย้ายโรงเรียนนายเรือไปที่สถานีสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และเมื่อสงครามยุติแล้วได้ย้ายโรงเรียนนายเรือไปตั้งที่ตำบลเกล็ดแก้ว อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี แต่เนื่องจากการคมนาคมในสมัยนั้นไม่สะดวกแก่ครูอาจารย์ที่จะไปสอน กองทัพอากาศจึงได้ย้ายโรงเรียนนายเรือมาอยู่ที่ตำบลบางเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2495 จนถึงปัจจุบัน

หลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนนายเรือในปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนนายเรือมีความรู้ทางวิชาการตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต และมีความรู้ความสามารถในวิชาการทหาร โดยมีระยะเวลาการศึกษาคดหลักสูตรเป็นเวลา 5 ปี แต่การศึกษาที่โรงเรียนนายเรือมีเพียงนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2-ชั้นปีที่ 5 รวม 4 ชั้น นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 1 จะศึกษาที่โรงเรียนเตรียมทหารร่วมกับนักเรียนนายร้อย นักเรียนนายเรืออากาศ และนักเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อที่จะรับการฝึกอบรมจิตใจ อบรมนิสัย และเสริมสร้างบุคลิกภาพพลานามัยให้พร้อมที่จะเป็นนักเรียนทหารและตำรวจ และมีความสนิทสนมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันก่อนที่จะแยกไปศึกษาตามโรงเรียนของเหล่าทัพในชั้นปีที่ 2 ต่อไป

นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 จะได้รับการพิจารณาแบ่งพรรคเหล่าและเริ่มศึกษาตามสาขาวิชาต่าง ๆ ของแต่ละพรรคเหล่าในภาคปลายของปีการศึกษา โดยแบ่งนักเรียนนายเรือออกเป็นพรรคเหล่าต่าง ๆ 4 พรรคคือ พรรคนาวิน (ปฏิบัติหน้าที่บังคับบัญชาบนเรือ) พรรคกลิน (ปฏิบัติหน้าที่ด้านเครื่องจักรกลต่าง ๆ) พรรคนาวิกโยธิน (ปฏิบัติหน้าที่ด้านการรบ) และพรรคพิเศษเหล่าพลลาธิการ (ปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหาร การเงิน และการพัสดุ) สำหรับพรรคนาวินนั้นยังประกอบด้วยเหล่าอุทกศาสตร์อีกเหล่าหนึ่งด้วย (ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสำรวจดิน น้ำ ลม และอากาศ) และได้กำหนดให้นักเรียนนายเรือแต่ละพรรคเหล่าศึกษาในสาขาต่อไปนี้

พรรคนาวินและพรรคนาวิกโยธิน ศึกษาในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พรรคนาวินเหล่าอุทกศาสตร์ ศึกษาในสาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์ พรรคกลิน ศึกษาในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าหรือสาขาวิศวกรรมเครื่องกลเรือ พรรคพิเศษเหล่าพลลาธิการ ศึกษาในสาขาบริหารงานวิเคราะห์

การจัดระบบการศึกษาของโรงเรียนนายเรือเป็นแบบทวีภาค โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

## การศึกษาภาคทฤษฎี แบ่งออกเป็น

1. การศึกษาด้านวิทยาการ เป็นการศึกษาวิทยาการระดับอุดมศึกษาในวิชา วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ บริหารศาสตร์ และการปฏิบัติ ประกอบความรู้ทางวิชาการ เช่น การปฏิบัติภายในห้องทดลอง การฝึกในโรงฝึกงาน โดย แบ่งภาคการศึกษาออกเป็น 2 ภาคคือ

1.1 ภาคต้น ระยะเวลาการศึกษาตั้งแต่ปลายเดือนเมษายนถึงเดือน สิงหาคม รวมระยะเวลาการศึกษา 16 สัปดาห์ และเวลาสอบ 1 สัปดาห์

1.2 ภาคปลาย ระยะเวลาการศึกษาของนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2-ชั้นปีที่ 4 เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ของปีถัดไป รวมเวลาศึกษาประมาณ 16 สัปดาห์ และเวลาสอบ 1 สัปดาห์ ส่วนระยะเวลาการศึกษาของนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 5 เริ่มตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนมกราคมของปีถัดไป รวมเวลาการศึกษา 15 สัปดาห์ และ เวลาสอบ 1 สัปดาห์

การศึกษาทางด้านวิทยาการ ประกอบด้วยการศึกษากระบวนวิชาประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- วิชาพื้นฐานทั่วไป ได้แก่วิชาที่เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิชาชั้นสูงต่อไป รวมทั้งวิชาที่ปลูกฝังพื้นฐานความรู้วิทยาการด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งราชการและส่วนตัว วิชาเหล่านี้นักเรียนนายเรือทุกคนต้องศึกษาเหมือนกันหมด

- วิชาแกน ได้แก่วิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการศึกษสาขาต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นสาขาใด วิชาเหล่านี้กำหนดให้นักเรียนนายเรือที่ศึกษาสาขาต่างกัน เรียนร่วมกันตาม ความเหมาะสม

- วิชาเอก ได้แก่วิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับสาขาใดสาขาหนึ่ง โดยเฉพาะ วิชาเหล่านี้กำหนดให้ศึกษาเฉพาะนักเรียนนายเรือที่ศึกษาสาขานั้น เท่านั้น

- วิชาเลือก (บังคับ) ได้แก่วิชาบางวิชาในสาขาใดสาขาหนึ่งที่มีความสำคัญ และจำเป็นที่จะต้องกำหนดให้อีกสาขาหนึ่งได้รับการศึกษา เพื่อผลการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามพรรคเหล่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

รายการกระบวนวิชาตามหลักสูตรโรงเรียนนายเรือและจำนวนหน่วยกิตในการศึกษาแยกตามชั้นและภาคของแต่ละสาขารวมตลอดหลักสูตร (โรงเรียนนายเรือ 2526: 3-1, 3-ค-1) ดูเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

2. การศึกษาด้านวิชาการทหาร ได้กำหนดให้นักเรียนนายเรือศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติในวิชาการด้านอาวุธและยุทธวิธี การสื่อสาร ประวัติศาสตร์ทางเรือ นาวิกโยธิน การเรือและเดินเรือ ระเบียบข้อบังคับ กฎหมายทหาร และภาวะผู้นำ โดยศึกษาร่วมกันทุกพรรคเหล่าในวิชาชีพทหารเรือเบื้องต้น และแยกกันศึกษาในระดับสูงขึ้นไปตามสายอาชีพ

3. การศึกษาวิชาพลศึกษา จะศึกษาภาคทฤษฎีและปฏิบัติตลอดปีการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยวิชาบังคับและวิชาเลือก เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจให้มีสุขภาพและพละนาถิมีดี มีจิตใจเป็นนักกีฬา มีความเข้มแข็งเด็ดขาดและอดทนต่อความยากลำบาก นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 1 จะศึกษาพลศึกษาตามหลักสูตรของโรงเรียนเตรียมทหาร ส่วนนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2-ชั้นปีที่ 5 รับการศึกษาดังรายละเอียดกระบวนวิชาดังนี้ (โรงเรียนนายเรือ 2526: 3-จ-1)

ชั้นปีที่	จำนวนชั่วโมง/ภาคการศึกษา					
	วิชาบังคับ					วิชาเลือก
	กายบริหาร	ยิมนาสติก	ว่ายน้ำ	กรีฑา	ผู้ช่วยครูฝึกกรีฑา	กีฬา 18 ประเภท
2	13	8	23	8	-	12
3	13	13	13	13	-	12
4	8	13	13	18	-	12
5	-	-	13	13	26	12





สำหรับกีฬา 18 ประเภทซึ่งนักเรียนนายเรือสามารถเลือกเรียนได้นั้นคือ รักบี้ ฟุตบอล ฟุตซอล แบดมินตัน ตะกร้อ ช็อกกี วอลเลย์บอล เทนนิส โปโลน้ำ เทเบิลเทนนิส กระบี่กระบอง มวยสากล มวยไทย ยูโด คาบสากล ยิงปืน เล่นโบ ต่อบู้บองกันตัว บาสเกตบอล

ในการศึกษาภาคทฤษฎีนี้ทำการศึกษาสัปดาห์ละ 5 วัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 08.00 น. ถึง 12.00 น. และเวลา 13.00 น. ถึง 15.00 น. รวมวันละ 6 ชั่วโมง ใน 1 ชั่วโมงใช้เป็นเวลาศึกษา 50 นาที พัก 10 นาที และในระหว่างเวลา 15.00 น. ถึง 17.00 น. จะมีการฝึกวิชาทหารสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง และฝึกวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง

การศึกษาภาคปฏิบัติ เป็นการศึกษาทางใช้การเพื่อความชำนาญ เช่น การฝึกภาคทะเลในน่านน้ำไทยและต่างประเทศ ตลอดจนการศึกษากิจการ การดำเนินงานหน่วยงานในกองทัพเรือและหน่วยงานอื่น ๆ สำหรับการฝึกภาคทะเลแบ่งออกเป็น 2 ภาคคือ

1. การฝึกภาคทะเลกลางปี ทำการฝึกในเดือนกันยายนสำหรับชั้นปีที่ 2-ชั้นปีที่ 4 รวมระยะเวลาฝึกในทะเลประมาณ 4 สัปดาห์ ส่วนชั้นปีที่ 5 ประมาณ 2 สัปดาห์
2. การฝึกภาคทะเลปลายปี ทำการฝึกตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนเมษายน สำหรับชั้นปีที่ 2-ชั้นปีที่ 4 รวมระยะเวลาการฝึกในทะเลประมาณ 7 สัปดาห์ ยกเว้นชั้นปีที่ 5 (โรงเรียนนายเรือ 2526: 2-1)

ความเป็นอยู่และภารกิจของนักเรียนนายเรือ นอกจากการศึกษาภาคทฤษฎีและปฏิบัติแล้ว โรงเรียนนายเรือยังจัดให้นักเรียนนายเรือได้ฟังธรรม เทศนาและฟังบรรยายธรรม ตลอดจนได้รับการอบรมจากผู้บังคับบัญชาเป็นครั้งคราวตามระยะเวลาอันสมควร

โรงเรียนนายเรือจะสอนให้นักเรียนนายเรือมีระเบียบวินัยและเคารพกันตามลำดับอาวุโส โดยได้กำหนดให้นักเรียนนายเรือทุกชั้นได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันที่โรงเรียนและได้รับอนุญาตให้กลับบ้านได้ในวันเสาร์-วันอาทิตย์ ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนนายเรือ นักเรียนนายเรือจะต้องปฏิบัติตนในแต่ละวันเป็นประจำดังนี้ (โรงเรียนนายเรือ 2529: 16)

เวลา 05.30 น.	ตื่นนอน
05.50 น.	ตรวจแถวและศึกษาตามลำพัง
07.10 น.	รับประทานอาหารเช้า
07.45 น.	แถวรับธงและตรวจบัญชีพล
08.10 น.	ศึกษาวิชาการในห้องเรียน
12.05 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 น.	ศึกษาวิชาการในห้องเรียน
15.00 น.-	ฝึกวิชาการเรือ การอาวุธ การกล นาวิกโยธิน
17.00 น.	ทัศนศึกษา พละศึกษา
18.00 น.	รับประทานอาหารเย็น
19.00 น.	ศึกษาตามลำพังในห้องนอน
21.00 น.	ตรวจแถว สวดมนต์ ร้องเพลงชาติ หรือ เพลง สรรเสริญพระบารมี
22.00 น.	นอน

การพักอาศัยในโรงเรียนได้จัดห้องนอนสำหรับนักเรียนนายเรือโดยแต่ละห้องจะมีนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2-ชั้นปีที่ 4 อยู่ร่วมกัน ทุกคนมีหน้าที่ของตนคือทำความสะอาดและดูแลความเรียบร้อยของใช้ที่เป็นของตนเอง เช่น เตียงนอน โต๊ะเขียนหนังสือ แต่ถ้าเป็นส่วนรวม เช่น มุ้งลวด บานหน้าต่าง ฟันห้อง ฯลฯ จะเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นต่ำสุดภายในห้องคือนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 (ศิริวรรณ อมาตยกุล 2529: 46) นอกจากนี้โรงเรียนนายเรือยังได้ฝึกหัดให้นักเรียนนายเรือทุกชั้นปฏิบัติหน้าที่ยามค่ำแห่งต่าง ๆ โดยฝึกการรับผิดชอบในหน้าที่ยามดูแลความเรียบร้อยและความปลอดภัยในบริเวณโรงเรียน และช่วยดูแลกวาดขันระเบียบวินัยของนักเรียนนายเรือ

ในขณะที่เป็นนักเรียนนายเรือ กองทัพเรือจะออกค่าใช้จ่ายในเรื่องเครื่องแต่งกาย อาหาร ที่พัก ค่ารักษาพยาบาล และอื่น ๆ โดยนักเรียนนายเรือไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากนี้โรงเรียนนายเรือยังได้จัดหาตำราเรียนไว้แจกจ่ายแก่นักเรียนนายเรือ ซึ่งนักเรียนนายเรือสามารถขอยืมตำราเรียนจากคลังตำรา โรงเรียนนายเรือ ได้ตลอดภาคการศึกษา และผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นหัวหน้าชั้น หัวหน้านักเรียน หรือนักเรียนผู้บังคับบัญชา

จะได้รับเงินเดือนจำนวนหนึ่ง และนักเรียนที่เรียนดีหรือประพฤติดีแต่ยากจน กองทัพอากาศเรือมีทุนการศึกษาให้ประมาณปีละ 122 ทุน ๆ ละ 2,000 บาท

การศึกษาต่างประเทศ โรงเรียนนายเรือได้ให้การสนับสนุนนักเรียนนายเรือไปศึกษาในต่างประเทศ โดยคัดเลือกนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 1 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป ให้ไปศึกษาต่อที่โรงเรียนนายเรือหรือมหาวิทยาลัยในต่างประเทศปีละประมาณ 6 ทุน ดังนี้

1. ศึกษาในระดับปริญญาตรี-โท ในมหาวิทยาลัยประเทศอังกฤษ ระยะเวลาการศึกษาประมาณ 8 ปี
2. ศึกษาที่โรงเรียนนายเรืออังกฤษ และศึกษาต่อระดับปริญญาในโรงเรียนนายช่างกลมานาดอน (Royal Naval Engineering College Manadon) ระยะเวลาการศึกษาประมาณ 6 ปี
3. ศึกษาในระดับปริญญาตรี-โท ในมหาวิทยาลัยประเทศสหรัฐอเมริกา ระยะเวลาการศึกษาประมาณ 8 ปี
4. ศึกษาที่โรงเรียนนายเรือเยอรมัน และศึกษาต่อระดับปริญญาในมหาวิทยาลัยทหารเยอรมัน ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ระยะเวลาการศึกษาประมาณ 7 ปี
5. ศึกษาที่โรงเรียนนายเรือสเปน ระยะเวลาการศึกษาประมาณ 5 ปี 9 เดือน
6. ศึกษาที่โรงเรียนนายเรือญี่ปุ่น ระยะเวลาการศึกษาประมาณ 7 ปี 2 เดือน

นักเรียนนายเรือที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรของโรงเรียนนายเรือแล้วจะได้รับแต่งตั้งยศเป็นว่าที่เรือตรี และได้รับพระราชทานกระบี่และปริญญาวิทยาศาสตร (ทหารเรือ) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิศวกรรมเครื่องกลเรือ สาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์ สาขาบริหารงานวิเคราะห์ และได้รับการบรรจุในตำแหน่งนายทหารสัญญาบัตรของกองทัพอากาศ



### ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ

หน่วยงานที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของโรงเรียนนายเรือหน่วยหนึ่งคือ ห้องสมุด ห้องสมุดมีฐานะเป็นแผนกขึ้นตรงกับฝ่ายศึกษา โรงเรียนนายเรือ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับกิจการห้องสมุด ให้การช่วยเหลือแนะนำการใช้ห้องสมุดทั้งการอ่านและการค้นคว้า ตลอดจนการจัดหา จัดระบบ และเก็บรักษาหนังสือต่าง ๆ

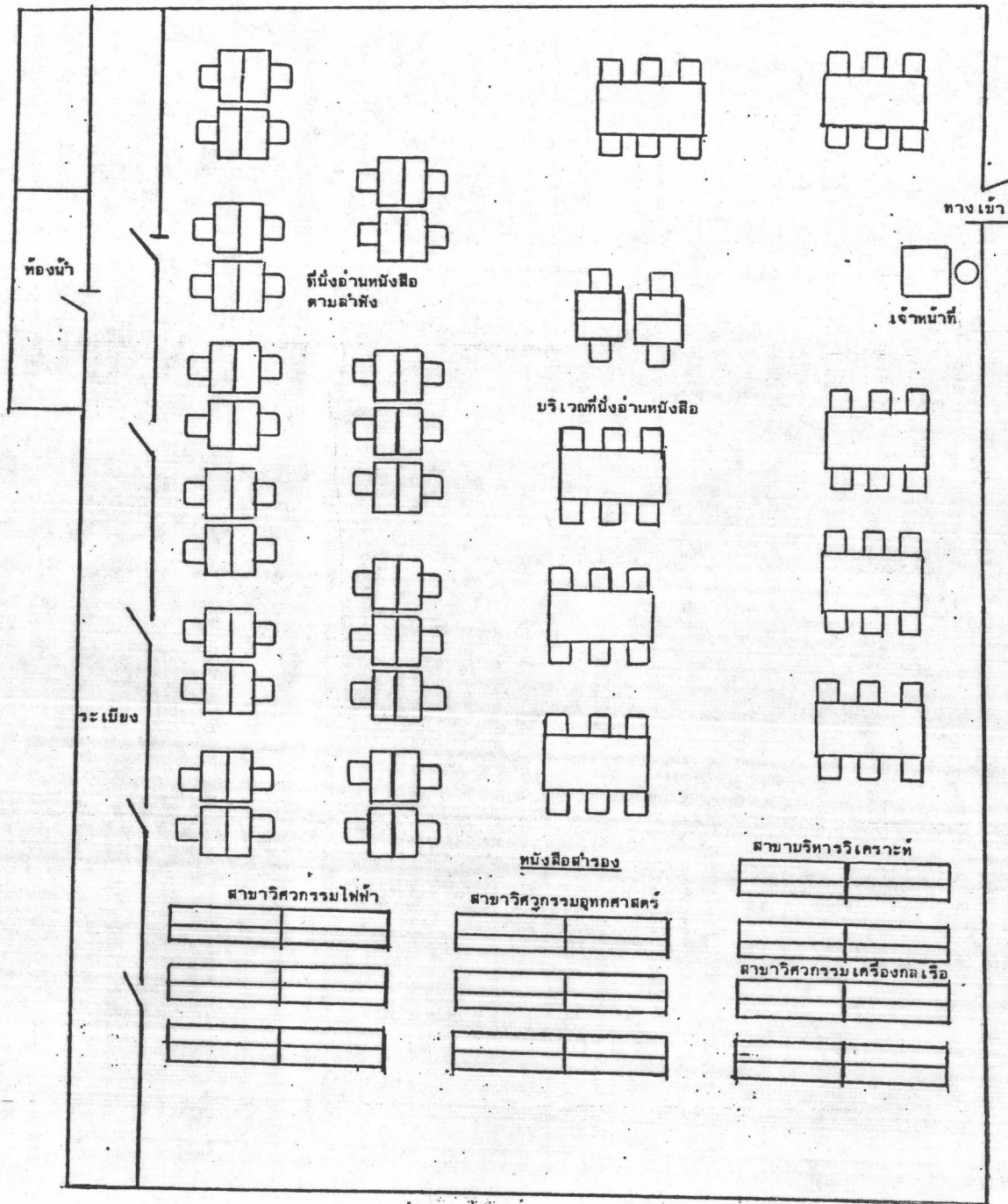
ปัจจุบันห้องสมุดโรงเรียนนายเรือตั้งอยู่บนอาคารชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ของอาคารกองบัญชาการโรงเรียนนายเรือ

เวลาเปิดทำการ ห้องสมุดเปิดทำการในวันจันทร์-วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 08.00 น. ถึง 15.30 น. และปิดในวันหยุดราชการ

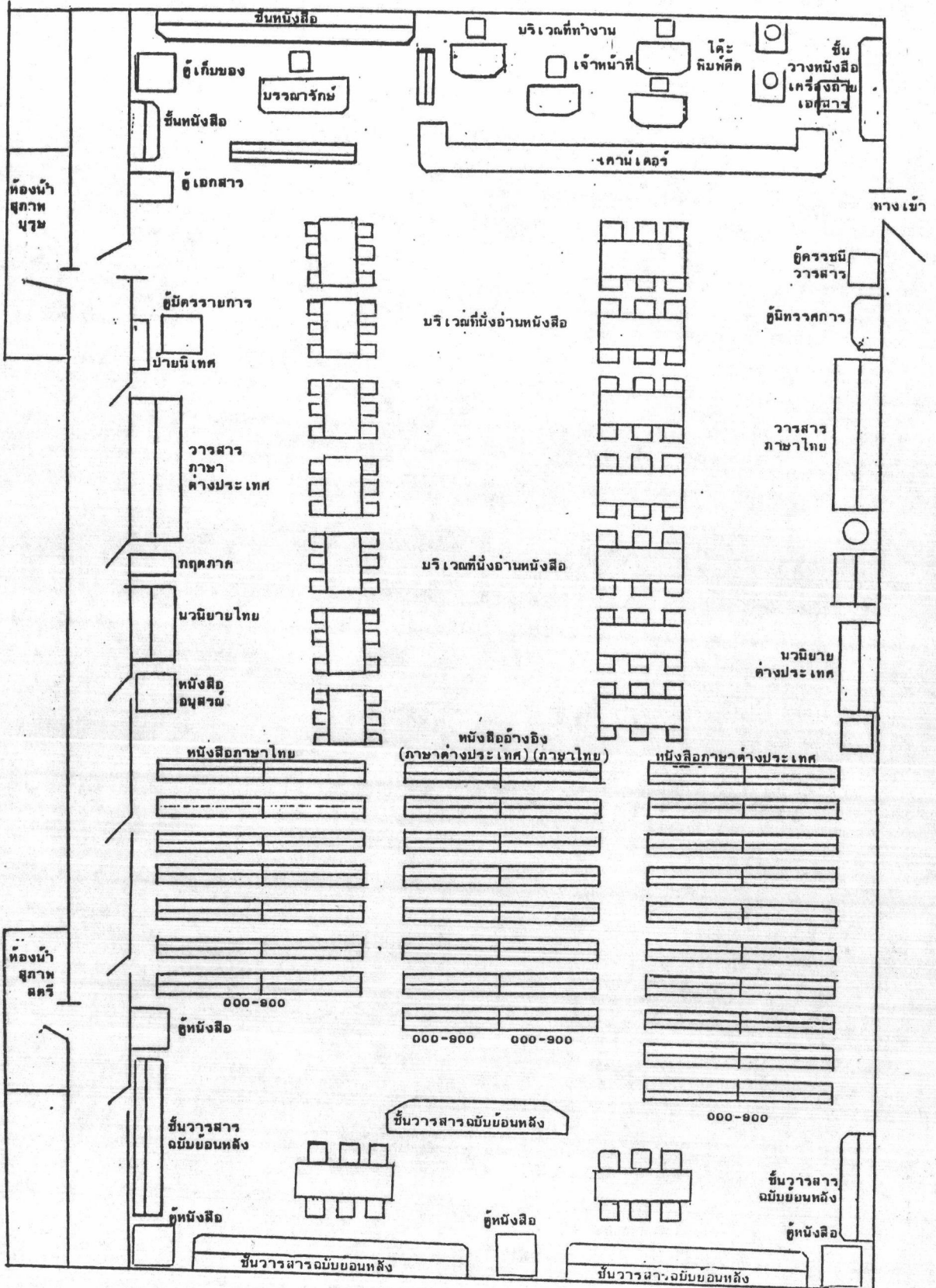
อาคารสถานที่ เค็มห้องสมุดตั้งอยู่บนอาคารชั้นที่ 3 มีเนื้อที่ประมาณ 540 ตารางเมตร มีที่นั่งอ่านหนังสือ 98 ที่นั่ง เมื่อปี พ.ศ. 2528 ห้องสมุดได้ขยายลงมาที่ชั้น 2 อีก 1 ห้อง ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 216 ตารางเมตร จัดเป็นห้องหนังสือสำรอง จัดแบ่งหนังสือตามสาขาที่นักเรียนนายเรือศึกษา ได้แก่ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิศวกรรมเครื่องกลเรือ สาขาวิศวกรรมอุทกศาสตร์ สาขาบริหารงานวิเคราะห์ มีที่นั่งอ่านหนังสือ 96 ที่นั่ง (ดูรายละเอียดแผนผังห้องสมุดในหน้าต่อไป)

แผนผังห้องสมุด

ห้องสมุดชั้นที่ 2 (ห้องหนังสือสำรอง)



ห้องสมุด ชั้นที่ 3





ครุภัณฑ์ ห้องสมุดมีครุภัณฑ์ดังต่อไปนี้

ตู้จัดนิทรรศการ	จำนวน 1 ตู้
ตู้บัตรรายการขนาด 60 ลี้นชัก	จำนวน 1 ตู้
ตู้บัตรบรรณนิวารสารขนาด 15 ลี้นชัก	จำนวน 1 ตู้
ตู้เก็บกฤตภาค	จำนวน 1 ตู้
ตู้เก็บเอกสาร ขนาด 3 ลี้นชัก	จำนวน 1 ตู้
ตู้เหล็กเก็บเอกสาร	จำนวน 1 ตู้
ตู้เก็บหนังสือ	จำนวน 3 ตู้
ชั้นวารสารภาษาไทย	จำนวน 5 ชั้น
ชั้นวารสารภาษาต่างประเทศ	จำนวน 3 ชั้น
ชั้นหนังสือ ขนาด 6 ช่องชั้น	จำนวน 35 ชั้น
ชั้นหนังสือ ชนิดชั้นเดียว	จำนวน 9 ชั้น
ชั้นวารสารชนิดหมุน	จำนวน 1 ชั้น
ป้ายนิเทศ	จำนวน 1 ป้าย

หนังสือและวัสดุการอ่าน หนังสือและวัสดุการอ่านประกอบด้วย หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น สิ่งพิมพ์รัฐบาล จุลสารและกฤตภาคทุกสาขาวิชา โดยใช้แผนการจัดหมู่ระบบทศนิยมของดิวอี้ (Dewey Decimal Classification) ปัจจุบันมีหนังสือภาษาไทย 6,200 เล่ม หนังสือภาษาต่างประเทศ 4,076 เล่ม วารสารภาษาไทยที่บอกรับประจำ 43 รายการ และได้รับอภิธานนาการเป็นประจำ 21 รายการ (ในจำนวนนี้เป็นวารสารวิชาการและกึ่งวิชาการจำนวน 62 รายการ วารสารบันเทิง 2 รายการ) วารสารภาษาต่างประเทศที่บอกรับประจำ 30 รายการ และได้รับอภิธานนาการเป็นประจำ 3 รายการ เป็นวารสารวิชาการทั้งหมด หนังสือภาษาไทย 10 ฉบับ และภาษาอังกฤษ 2 ฉบับ (ดูรายชื่อวารสารและหนังสือพิมพ์ในภาคผนวก ข)

งบประมาณ ห้องสมุดได้รับจัดสรรงบประมาณในแต่ละปีไม่แน่นอน ซึ่งขึ้นอยู่กับหน่วยงานอื่น ๆ ในฝ่ายศึกษาและฝ่ายอื่น ๆ ในโรงเรียนนายเรือ จากปีงบประมาณ 2529 ห้องสมุดได้รับงบประมาณเป็นเงิน 107,470 บาท โดยแยกออกเป็นประเภทดังนี้

งบเครื่องช่วยการศึกษาและตำรา	เป็นเงิน 25,000.- บาท
งบหอรับวารสาร	เป็นเงิน 70,000.- บาท
งบครุภัณฑ์	เป็นเงิน 12,470.- บาท

**บุคลากร** จำนวนบุคลากรของห้องสมุดในปัจจุบันมี ประจำแผนกห้องสมุดทำหน้าที่ บรรณารักษ์ จำนวน 1 คน (สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น) ประจำแผนกห้องสมุด ทำหน้าที่ธุรการ จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่ห้องสมุดจำนวน 4 คน และคณงานจำนวน 2 คน

**บริการของห้องสมุด** มีดังนี้คือ

1. บริการแนะนำการใช้ห้องสมุด ห้องสมุดได้จัดทำคู่มือการใช้ห้องสมุดแก่นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 ทุกคน (ดูตัวอย่างในภาคผนวก ค)
2. บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า ได้แก่การตอบคำถามทั่วไปและการช่วยค้นเรื่องราวต่าง ๆ
3. บริการให้ยืมหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ยกเว้นหนังสืออ้างอิง ครั้งละ 3 เล่ม โดยมีระเบียบการยืมสำหรับนักเรียนนายเรือ ดังนี้
  - 3.1 หนังสือทั่วไป ให้ยืมได้เป็นเวลา 15 วัน
  - 3.2 วารสารฉบับย้อนหลัง ให้ยืมเพิ่มจากหนังสือได้อีกครั้งละ 3 ฉบับ เป็นเวลา 7 วัน

วารสารฉบับใหม่ห้องสมุดไม่อนุญาตให้ยืมออกนอกห้องสมุด

  - 3.3 นวนิยาย ให้ยืมได้ในวันศุกร์และคืนภายในวันจันทร์ของสัปดาห์ถัดไป
  - 3.4 หนังสือสำรอง ให้ยืมได้เป็นเวลา 3 วัน
4. บริการถ่ายเอกสาร ห้องสมุดมีเครื่องถ่ายเอกสารจำนวน 1 เครื่อง คิดค่าถ่ายเอกสารแผ่นละ 50 สตางค์



5. บริการจัดทำรายชื่อหนังสือใหม่ของห้องสมุด โดยจัดทำรายชื่อหนังสือใหม่ติดประกาศในห้องสมุดแจกจ่ายไปตามกองวิชาต่าง ๆ และสโมสรนักเรียนนายเรือ

6. บริการบรรณนิเวศน์ ห้องสมุดได้จัดทำบรรณนิเวศน์ทางทหาร ได้แก่ กระจุกงู นาวิกโยธิน นาวิกศาสตร์ ยุทธโกษา เสนาศึกษา และเสนาสนเทศ โดยคัดเลือกบทความที่น่าสนใจมาจัดทำบรรณนิเวศน์ สำหรับวารสารนาวิกศาสตร์จัดทำบรรณนิเวศน์ตั้งแต่ฉบับปี พ.ศ. 2464 ถึงปัจจุบัน โดยจัดทำในรูปของบัตรรายการเรียงไว้ในตู้บรรณนิเวศน์วารสาร ส่วนวารสารฉบับอื่น ๆ จัดทำบรรณนิเวศน์ตั้งแต่ฉบับปี พ.ศ. 2524 ถึงปัจจุบัน ได้จัดทำในรูปเล่มหนังสือ รวมบทความที่นำมาทำบรรณนิเวศน์วารสารประมาณ 1,190 บทความ

7. บริการเสริมอื่น ๆ ได้แก่ บริการรวบรวมบรรณานุกรม บริการข่าวสารของห้องสมุด และนิทรรศการ โดยห้องสมุดได้จัดบริการรวบรวมบรรณานุกรมในหมวดวิชาต่าง ๆ จัดบริการข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนนายเรือ และจัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจ



ตารางที่ 1 จำนวนหนังสือของห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ

ภาษา	จำนวนเล่มในแต่ละหมวด											รวม
	000	100	200	300	400	500	600	700	800	900	นว	
ภาษาไทย	305	101	372	1,462	131	1,367	1,498	144	193	327	300	6,200
ภาษาอังกฤษ	126	50	30	363	147	1,197	1,087	70	198	310	498	4,076
รวม	431	151	402	1,825	278	2,564	2,585	214	391	637	798	10,276

จากตารางที่ 1 ห้องสมุดโรงเรียนนายเรือมีหนังสือทั้งหมด 10,276 เล่ม เป็นหนังสือภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ หนังสือประมาณครึ่งหนึ่งเป็นหนังสือในหมวดวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สำหรับหนังสือหมวดอื่น ๆ นอกจากนี้ในหมวดสังคมศาสตร์มีมากที่สุด สำหรับนวนิยายนั้นมีมากเป็นลำดับที่สี่

ตารางที่ 2 สถิติการยืมและการใช้ห้องสมุดของนักเรียนนายเรือ ในเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม 2529

เดือน	จำนวนเล่มของหนังสือที่ยืม											รวม	จำนวนผู้เข้าใช้ห้องสมุด	
	หมวด 000	หมวด 100	หมวด 200	หมวด 300	หมวด 400	หมวด 500	หมวด 600	หมวด 700	หมวด 800	หมวด 900	หนังสือสำรอง			นวนิยาย
พฤษภาคม	6	6	-	8	10	39	40	10	6	8	20	45	198	3,968
มิถุนายน	3	2	2	19	14	45	51	25	5	5	118	36	325	4,145
กรกฎาคม	10	7	1	13	13	22	38	13	5	6	19	80	227	4,619
รวม	19	15	3	40	37	106	129	48	16	19	157	161	750	12,732

จากตารางที่ 2 ในช่วงเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม 2529 มีผู้เข้าใช้ห้องสมุด 12,732 นาย แต่มีผู้ยืมหนังสือรวม 750 เล่ม หนังสือที่ยืมมากที่สุดคือนวนิยาย รองลงมาคือหนังสือสำรอง หนังสือหมวดวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และหนังสือหมวดวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ หนังสือในหมวดสังคมศาสตร์มีการยืมเป็นลำดับที่หกของหนังสือหมวดอื่น ๆ